

fald ikke tage ansvar for det og sige til befolkningen: Jeg står inde for det, som konventet er nået frem til. Det kan jeg ikke, for jeg har ikke haft noget med det at gøre.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Hr. Jann Sjørnsen som ordfører.

Jann Sjørnsen (KRF):

Kristeligt Folkeparti kan heller ikke støtte Enhedslistens beslutningsforslag.

Jeg er fuldstændig enig i det, som fru Elisabeth Arnold sagde lige før, nemlig at det, konventet måtte beslutte sig for, synes jeg ikke, at jeg kan stå inde for. Jeg er ikke repræsenteret i konventet. Jeg synes dermed ikke, at det er rimeligt at bede befolkningen om at tage stilling til det, uanset om der er mindretalsudtalelser knyttet til eller jeg selv skulle have lyst til at komme med en mindretalsudtalelse til det.

Det, som Enhedslisten rent faktisk lægger op til, tror jeg bliver mere forvirrende end godt er. Bortset fra at jeg heller ikke ønsker at ophøje konventet og dets udkast til en forfatningstraktat til at være det ultimative i denne her sammenhæng.

Der kommer efterfølgende en proces, hvor både parlamenter og regeringer har mulighed for at påvirke, hvad der skal ske under den egentlige regeringskonference. Og jeg mener, at Enhedslistens forslag meget vel kan være med til at kortslutte hele den proces, fordi regeringen, hvis man så stemte ja til det forfatningstraktatudkast, konventet er nået frem til, var bundet på hænder og fødder og dermed heller ikke havde mulighed for måske at forbedre det udkast, som konventet kommer med.

Så jeg synes faktisk, det er et temmelig umuligt forslag – for nu at sige det lige ud – som Enhedslisten i dag har fremsat. Og vi kan altså ikke støtte det fra Kristeligt Folkepartis side.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Så er det ordføreren for forslagsstillerne, hr. Keld Albrechtsen.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil gerne sige tak for debatten og tak til Dansk Folkeparti og SF for støtten til forslaget.

Allerførst vil jeg godt sige, at det, vi jo har diskuteret her, er noget, som er – det siger tilhængerne – en forfatningsdiskussion. Jeg vil sige, at det er noget, der ligger på grundlovsplan, og der vil jeg godt minde Folketingets medlem-

mer om, at hvis man vil ændre grundloven, kræver det jo, at der både er en folkeafstemning og to folketingsvalg. Så skal befolkningen altså høre tre gange.

Kl. 20.50

Nu snakker vi om en anden forfatning end grundloven. Og her er der altså ikke de samme muligheder for befolkningen. Her bliver der højst tale om, hvis man skal følge det, flertallet har tilkendegivet her i debatten, at man bliver hørt én gang.

Det, man altså bare må konstatere, er, at et flertal i Folketinget godt nok har anerkendt, at der er tale om en forfatning, men det samme flertal er ikke indstillet på at tage den – efter min opfattelse – nødvendige grundige debat med befolkningen, som må være en forudsætning for eventuelt at vedtage en forfatning.

Det er jo sådan, at forfatninger gives af befolkninger. Der er ingen andre end befolkningerne, der kan give forfatninger. Derfor synes jeg, man må sige, at den beslutningsprocedure, som man tilsyneladende har tænkt sig at anvende, nemlig grundlovens § 20, jo ikke er tilstrækkelig. Det er klart, at hvis et flertal i Folketinget fastholder, at der ikke skal være en vejledende folkeafstemning, som vi har foreslået, så aktualiserer det jo yderligere debatten om, hvorvidt en forfatning kan vedtages uden anvendelse af grundlovens § 88, altså den paragraf i grundloven, som handler om ændring af grundloven. Men det kommer vi jo alt sammen til at se på.

Så vil jeg godt vende tilbage til det spørgsmål, som har været en hovedindvending fra flertallets side. Den måde, man har afvist det her forslag på, var ved at sige, at man ikke skulle genere befolkningen med en folkeafstemning. Fru Charlotte Antonsen udtrykte det på den måde, at man ikke skulle uejlige befolkningen med en folkeafstemning. Men kan man tale om, at man uejliger befolkningen, når man giver befolkningen mulighed for at øve en reel indflydelse på den forhandlingsproces, som kommer til at foregå i forbindelse med regeringskonferencen?

Der vil jeg godt stille det spørgsmål til ministrene og til de ordførere, der afviser det her forslag: Synes disse repræsentanter for jasideen, at de traktatforhandlinger, der foregik i Nice, var et eksempel til efterfølgelse?

Vi ved alle sammen, hvordan Nicetraktaten blev lavet. Den blev lavet på den måde, at man mødtes og i løbet af en weekend lavede nogle studehandler. Fuldstændig ubegribelige tekster kom der ud af det. Ingen som helst mulighed